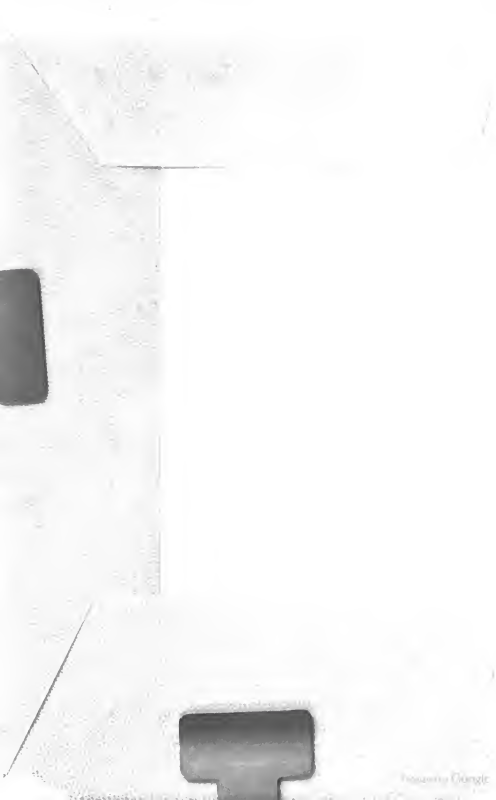

MISCELLANEE
R. BIBLIOTECA
DI FIRENZE
NAZ. CENTRALE
1044
20

In Dei Filio sibi dilectis RR. PP. Fratribus, ac Sororibus Vniuersi Ordinis Fratrum Prædicatorum.

Fr. Antoninus Cloche Sacræ Theologiæ Professor, ac eiusdem Ordinis humilis Magister Generalis & seruus. Salutem, pias lacrymas, animi gratitudinem, & mortis recordationem.

RISTI animo, acerboque dolore repleti hanc ad Vos Epistolam mittimus, qua ingentem iacturam Ordini, Ecclesiæ, Orbiq; illatam Vobis denuntiamus. Ereptus nobis est, ereptus Ecclesiæ, Orbique vniuerso Eminentissimus Hieronymus Casanate: atque eò grauior iactura est, quòd nec vnum Purpuratorum Patrum Cœtum, nec solam Orbis Caput Romam, sed exteras etiam gentes acerbissimo mærore percellet, apud quas celeberrimum erat Casanate nomen, Mecænatis literatorum omnium, ac eruditorum amantissimi, quorum sibi animos, nec meritorum fama solùm, sed & beneficijs effusis deuinxerat. Quis satis incorruptos mores, ardentissimum pro Fide, ac Religione tuenda zelum, sublime ingenium, eruditionem summam, iudicium acerrimum, inflexam animi rectitudinem, cæterasque dotes, quæ seiunctæ etiam magnam commendationem merentur, in vno coniunctas, dignis vnquam laudibus celebret? Nulli rerum experientia longo vsu comparata inferior, in rebus intricatissimis certam, expeditamque sententiam ferre solitus, omnium ad se oculos conuertebat, vt se fælicem haberet quisquis in rebus, quæ ad Sacrum Tribunal referuntur, Eminentissimum Casanate suæ causæ propitium fore persentiret. Diu officia omnia collata certatim à Summis Pontificibus, à quibus maxima semper in existimatione habitus est, in Romana Curia exercuerat, vt his gradibus ad Summum Sapientiæ culmen eueheretur, & antiquæ Maiestatis Romanæ, quæ Orbi leges tulit, & referret in sese imaginem, & magnitudinem sustineret. Sed quod propiùs ad nos spectat; quis vnquam satis amantissimi Cardinalis erga Dominicanam Religionem beneuolentiam, beneficentiam, ac effusum amorem commendet? quem sanè non obsequia viro supra fortunam euecto à nobis exhibita meruerant, sed conciliauerat vnica doctrinæ integritas, quam ex D. Thoma hau-

haustam, nostro in ordine integram, ac illæsam semper suspexerat: atque ea vox sæpiùs à viro, cui vna communis Ecclesiæ boni ratio cordi erat, audita est, fælicem Orbem fore, si vna D. Thomæ doctrina vbique obtineret; Vnus in Scholis, ac Academijs Thomas Doctor audiretur, ac consuleretur in rebus dubijs: nullæ forent, inquiebat, in Orbe hæreses; nulla in Morali, quæ conscientias hominum regit, relaxatio; Nulla in Mystica Theologia, quæ Sanctitati viam sternit, exerratio, aut illusio. Hinc ille in nostram Religionem amor, quod præclarum hunc doctrinæ thesaurum nulla parte imminutum in Dominicana familia seruatum hactenùs agnosceret, diceretque sæpiùs magnum futurum perpetuò Ecclesiæ subsidium Dominicanum ordinem, dum eam doctrinam coleret, ac tuendæ incumberet. Sed quis Ordini collata ab Eminentissimo Cardinali beneficia commemoret? Non hac vna epistola omnia referri possunt: Vndè & supremam Purpurati Principis voluntatem Tabulis consignatam in omnium manus venire, omniumque oculis subijci quamprimum licuerit peroptamus; vt agnoscat nedum Ordo, sed & Orbis, quantùm Ipsi Dominicana Religio debeat. Conuentum Mineruæ hæredem ex asse instituit: Bibliothecam amplissimam, refertissimam, ac in primis selectissimam reliquit, & ad publicum commodum, ac vsum, Vir vni communi bono intentus destinauit, relicto non mediocri annuo reditu, quo deindè augeri possit, & inter celeberrimas totius Orbis Bibliothecas recenseri. Præter duos Bibliothecæ Præfectos, qui huius curam habeant; Regentes duos institui voluit, sed ea lege, vt vni D. Thomæ Summæ Theologicæ textui perlegendo, & explanando incumbant; Cum probè sciret Vir eruditissimus, nihil in eo præclarissimo opere ad explicanda fidei, ac Religionis Mysteria, ad elucidanda veræ, & solidæ Theologiæ arcana, dubiaque omnia resoluenda deesse; petitis tamen, si quando opus esset, ex alijs Angelici Præceptoris operibus varijs explanationibus, quod ipse comprobasset, nihil solidius inuehi posse, quam quod ipse D. Thomas suis operibus complexus fuisset. Demùm sex ex eodem nostro Ordine Religiosos Viros, doctrina, ac eruditione conspicuos, gradibus in celebrioribus Orbis Academijs insignitos, ex omnibus Regnis, Italia, Germania, Gallia, Hispania, Polonia, Anglia, ac Belgio delectos, Romam aduocari voluit, quorum vnica cura esset vacare studijs, eruditionemq; omnem comparare, vt parati semper, promptique essent ad Ecclesiæ, Sanctæque Sedis defensionem, & refellendos errores, & nouitates comprimendas, quibus oppugnari sępius fidem, ac Christianam Religionem toties ipse ingemuerat. Hæc iam dudum, cum integra valetudine frueretur,

retur,post longam meditationem constituerat, eo consilio, vt cum instaret vltima dies, non aliud, quàm de æterna salute, ac deponendo inter Creatoris manus spiritu cogitaret. Graui tandem & lethali morbo correptus, qui diu moriturum exercuit, quæ Christianæ pietatis exempla, quæ comparatæ iam dudum in Deum fiduciæ indicia dederit, sciunt qui propiùs ad eum accesserant Viri omnium Ordinum clarissimi, quos vel amittendi Cardinalis titulis omnibus ornatissimi timor, aut concepta iamdudum de eo existimatio ac beneuolentia aduocauerat; ac nos etiam testes sumus, qui vix ex huius latere, dum morbo laboraret, ac in extremis ageret, discessimus. Nedum diuinæ voluntatis arbitrio sese permittere, sed & diuinum beneplacitum, & destinatam mortalibus communem legem ex animo amplecti perpetuo visus, placido semper, ac interdum ridente etiam vultu, summam animi tranquillitatem præseferebat; atque ea omnium, qui aderant vox erat, ingentem quidem Ecclesiæ iacturam Eminentissimi Cardinalis mortem esse, sed maximum Hieronymi lucrum, vt etiam non dissimilem, & quantum conijci poterat felicem adeò vitæ exitum ipsi Religiosi Viri sibi peroptarent. Quis fuerit in Vrbe omnium luctus audito Cardinalis Casanate è vita discessu, quantùm in huius laudes sese omnes summi, infimique, ac omnium Ordinum effuderint, vix explicari posset; vt eximiæ virtutis concessa iam à Deo inter homines aliqua merces tanta Viri commendatio existimaretur, quam nullo deinde spatio temporum interiturā præclara Viri gesta ad posteros deferent. Hæc Reuerendi Patres, ac Fratres charissimi, dum recolimus acerbissimo nos dolore implent, & parem debitumque tot beneficijs gratitudinis sensum in nobis accendunt, quem vtinam non inferioribus officijs demonstrare liceret. Sed vt quod in nobis est Eminentissimo Cardinali de Religione nostra meritissimo, pijs operibus precibusque ad Deum fusis rependamus, si quid piacularibus flammis, quas vix inculpatissimi Viri effugiunt, eluendum superesset; Harum serie nostrique auctoritate officij mandamus omnibus ac singulis, tum fratrum, tum sororum Superioribus, vt solemnes pro Eminentissimo Cardinali Hieronymo Casanate exequias persoluant eo ritu, quo pro Generalibus Ordinis persolui solent: Ac insuper mandamus per Vniuersum Ordinem à Sacerdotibus Missam celebrari, à Clericis & Velatis sororibus septem psalmos, à Fratribus laicis, & sororibus Conuersis Rosarium recitari; Quibus nos alias preces, pensa horaria, vigilias, piaque oper. ac totius Ordinis suffragia applicamus. Atque hic in fine Vobis in Christo dilectissimis Patribus, ac fratribus in mentem reuocamus non vltimum inter Religionis ac pietatis exercitia esse debere

con

continuam mortis meditationem; veram Sapientiam esse nouissima prouidere, ac *de sorte mortis*, vt Sapiens loquitur, perpetuò cogitare: Beatum fore seruum, quem cum venerit Dominus, inuenerit vigilantem, *vt præsentis vitæ finis futuræ principio cohæreat*, & nobis, qui professione Religiosa Mundo iam excessimus, *viuere Christus sit & mori lucrum*. Valete Nostri & Sociorum vestris in orationibus memores. Romæ die 6. Martij 1700.

Fr. Antoninus Cloche.

Magister Ordinis.

Registrata fol.

